

Anna Comadran

pintora

Mollet? Quan passejo pel centre, la plaça de l'Ajuntament, l'avinguda Jaume I, em recorda al meu avi. Per mi Mollet em desperta l'essència; és on he nascut, viscut i crescut i m'han passat moltes experiències. És com un escenari de la meua vida.

Immigració? Crec que hauríem de començar a parlar més d'integració perquè és molt fort el que pateixen els que vénen de fora: la pèrdua de la seva dignitat, dones que pareixen sense cap assistència, les pasteres... És demencial i no s'entén com no es pot solucionar. És molt antiga però s'ha de treballar per la seva integració.

Terrorisme? Em produeix incertesa; està allà latent i quan vol es desperta o no. És imprevisible i un gran problema. No vull ser pessimista però, mentre no es negociï, es parli o s'arribi al diàleg, sempre hi serà.

Explica'ns on comença la teua afició a la pintura...

Des de petita, gràcies al meu avi que sempre m'animava. Ell era el meu mestre, al matí em feia mirar al cel i buscar les tonalitats, i encara ara quan em llevo sempre miro el cel!

Com definiries les teves pintures?

Sempre dic que la nostra generació ha crescut de manera molt supèrbia amb les noves tecnologies i els sistemes econòmics, i a mi això m'ha fet despertar l'interès per les petites coses i m'ha preocupat que les meves obres transmetin la lluita per aquesta realitat. Vull que en una cosa petita i insignificant es pugui contemplar tot l'univers. Treballo a partir d'un concepte, i m'interessa més el procés que no el resultat, perquè en el resultat és on hi ha tota l'experiència.

Algun referent en especial...

Estic enamorada de Cy Fowly, pintor expressionista, Pollock, Eva Ghesse, una artista polifacètica que treballa l'espai amb elements molt subtils. M'interessa també l'expressionisme abstracte, però una Frida Khalo la trobo fascinant! Crec que és molt important ensenyar, des de ben petits, a tenir valors com la llibertat, la tolerància, el respecte, la capacitat de decisió, i això es pot aconseguir amb l'art, la dansa i la pintura.

A banda de pintora, com és el teu dia a dia a l'Ateneu Gran?

En sóc la responsable, i això implica estar pendent que tot estigui en ordre. Al centre es realitzen activitats diverses: cursos, tallers, manualitats, informàtica, entrenament de la memòria, cursos de català i

conferències, tot enfocat a la gent gran.

Esteu contents de la participació?

Estic impressionada. Vénen a aprendre i, a més, és un sentiment de reciprocitat: jo també apreng molt d'ells, tenen una experiència viscuda, que jo per edat no tinc.

Recordes algun moment especial...

En una conferència, tocàvem temes una mica alternatius sota el títol "El món dels colors". Els del públic vam acabar plorant, no de tristesa sinó de l'emotivitat que suposava la xerrada. Em va demostrar que a la gent gran, segons quines històries, els desperten emocions, i que a la seva edat encara tenen moltes coses per fer. ■